

9. Strojové učení

Strojové učení

- Učení s učitelem (Supervised learning)
- Učení bez učitele (Unsupervised learning)
- Posilované/motivované učení (Reinforcement learning)

Pozn.: Učení je přirozenou vlastností umělých neuronových sítí, jejichž popis je jednou z hlavních náplní magisterského předmětu SFC (Soft-Computing).

Učení s učitelem (supervised learning)

- Tvorba rozhodovacích stromů (Decision Trees Building)
- Hledání prostoru verzí (Version Space Search)
- Rozpoznávání/klasifikace obrazů (Pattern Recognition)

Rozhodovací stromy

- slouží ke klasifikaci objektů na základě hodnot jejich vlastností
- jsou vytvářeny ze známé množiny příkladů (učení pozorováním, dolování dat/znalostí)

Příklad:

Z předchozích zkušeností, zapsaných jako jednotlivé položky tabulky, která je uvedena na dalším snímku, má bankovní úředník posoudit riziko úvěru pro nového klienta.

	Historie úvěrů	Dluh	Ručení	Příjem	Risk úvěru
1	špatná	vysoký	žádné	< 15	vysoký
2	neznámá	vysoký	žádné	15 – 35	vysoký
3	neznámá	nízký	žádné	15 – 35	přiměřený
4	neznámá	nízký	žádné	< 15	vysoký
5	neznámá	nízký	žádné	> 35	nízký
6	neznámá	nízký	adekvátní	> 35	nízký
7	špatná	nízký	žádné	< 15	vysoký
8	špatná	nízký	adekvátní	> 35	přiměřený
9	dobrá	nízký	žádné	> 35	nízký
10	dobrá	vysoký	adekvátní	> 35	nízký
11	dobrá	vysoký	žádné	< 15	vysoký
12	dobrá	vysoký	žádné	15 – 35	přiměřený
13	dobrá	vysoký	žádné	> 35	nízký
14	špatná	vysoký	žádné	15 – 35	vysoký

Tabulka obsahuje pouze necelou polovinu možných položek, jejichž počet je dán součinem všech možných hodnot jednotlivých podmínkových atributů:

$$m = \prod_{i=1}^k h_k = 3 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 3 = 36$$

Na následujícím snímku je uvedena část úplné tabulky.

	Historie úvěrů	Dluh	Ručení	Příjem	Risk úvěru
1	špatná	vysoký	žádné	< 15	vysoký
2	špatná	vysoký	žádné	15 – 35	vysoký
3	špatná	vysoký	žádné	> 35	?
4	špatná	vysoký	adekvátní	< 15	?
5	špatná	vysoký	adekvátní	15 – 35	?
6	špatná	vysoký	adekvátní	> 35	?
7	špatná	nízký	žádné	< 15	vysoký
8	špatná	nízký	žádné	15 – 35	?
9	špatná	nízký	žádné	> 35	?
10	špatná	nízký	adekvátní	> 35	přiměřený
11	špatná	nízký	adekvátní	< 15	?
12	špatná	nízký	adekvátní	15 – 35	?
13	neznámá	vysoký	žádné	< 15	?
14	?

Počet všech možných „mapovacích“ funkcí je dán obecně výrazem

$$N = h^m$$

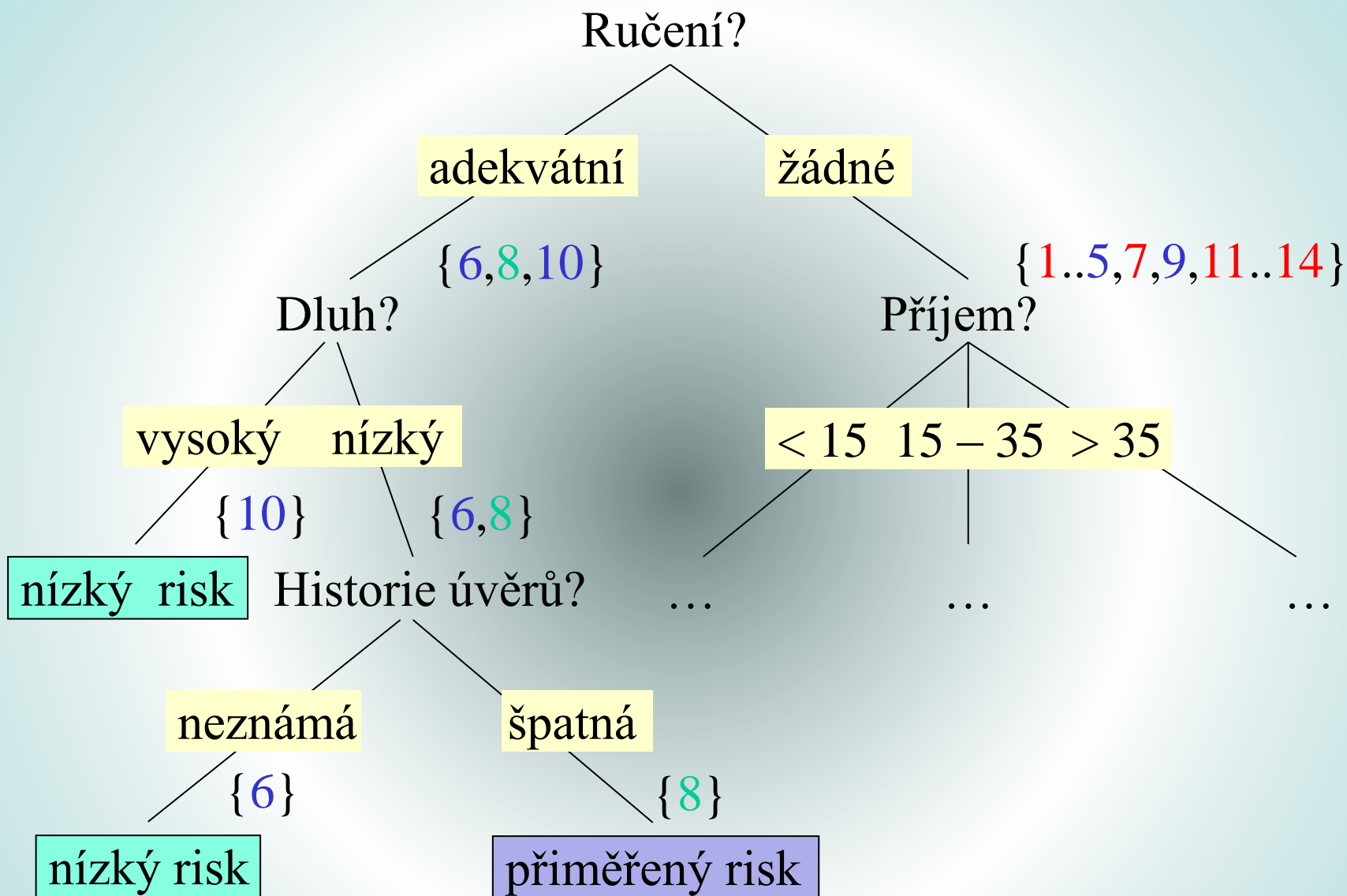
kde h značí počet hodnot rozhodovacího atributu, tj. pro uváděný příklad

$$N = 3^{36} \cong 1.5 \cdot 10^{17}$$

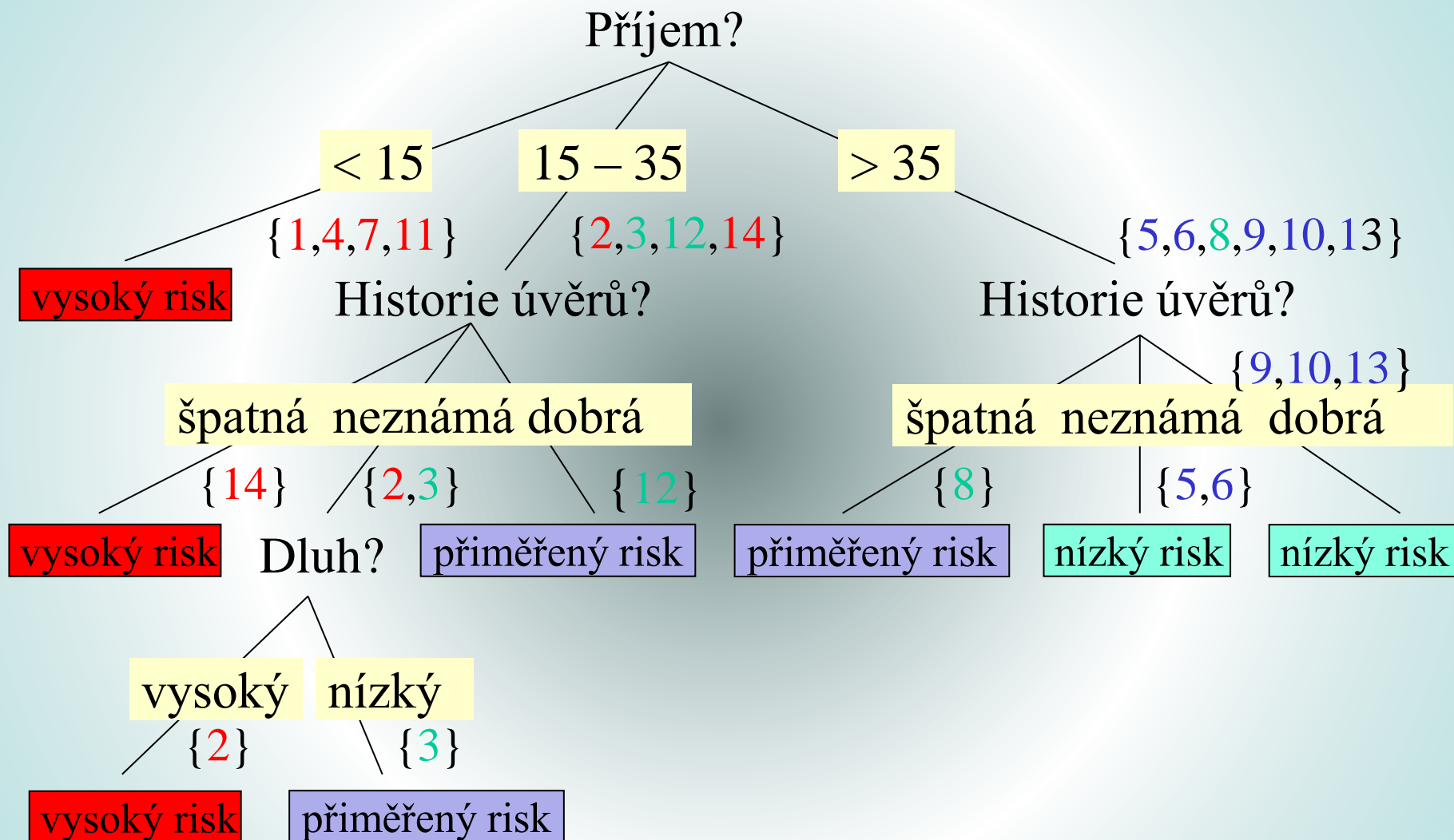
Algoritmus Induce-tree

Vstupní parametry: množina příkladů MP, množina vlastností MV

- Patří-li všechny prvky množiny příkladů MP do stejné třídy, vraťte listový uzel označený touto třídou, jinak pokračujte.
- Je-li množina vlastností MV prázdná, vraťte listový uzel označený disjunkcí všech tříd, do kterých patří prvky v množině příkladů MP, jinak pokračujte.
- Vyberte vlastnost V_i , odstraňte ji z množiny vlastností MV a učiňte ji kořenem aktuálního stromu (nechť MV_{-i} je množina vlastností MV bez vlastnosti V_i).
- Pro každou hodnotu H_j vybrané vlastnosti V_i :
 - Vytvořte novou větev stromu označenou hodnotou H_j (nechť podmnožina příkladů MP_{vihj} je množina všech prvků množiny příkladů MP, které mají hodnotu H_j vlastnosti V_i),
 - volejte rekurzivně Induce-tree s parametry MP_{vihj} a MV_{-i} ,
 - připojte vrácený strom/uzel k této větvi.

Optimální rozhodovací strom:

Algoritmus ID3

Entropie (míra neurčitosti) zprávy M s n možnými odpověďmi $\{m_1, m_2, \dots, m_n\}$, jejichž pravděpodobnosti výskytu jsou označeny jako $p(m_i)$, je dána výrazem:

$$E(M) = \sum_{i=1}^n -p(m_i) \log_2 p(m_i) \quad [bit]$$

Je zřejmé, že „příspěvek“ k entropii zprávy M odpovědí s nulovou pravděpodobností ($p(m_j) = 0$) je také nulový, tj. že

$$\lim_{p(m_j) \rightarrow 0} p(m_j) \log_2 p(m_j) = 0$$

a že stejným „příspěvkem“ k entropii zprávy M přispívá i odpověď jistá ($p(m_k) = 1$)

$$p(m_k) \log_2 p(m_k) = 1 \cdot \log_2 1 = 0$$

Entropie je maximální pro rovnoměrné rozložení pravděpodobností možných odpovědí

$$p(m_i) = \frac{1}{n}, \quad i = 1 \dots n$$

$$E(M) = -\sum_{i=1}^n \frac{1}{n} \log_2 \frac{1}{n} = -\log_2 \frac{1}{n} = \log_2 n$$

a minimální (nulová) pro jedinou, předem známou odpověď m_k

$$p(m_k) = 1$$

$$p(m_i) = 0 \quad \text{pro } i \neq k$$

$$E(M) = -\sum_{i=1, i \neq k}^n p(m_i) \log_2 p(m_i) - p(m_k) \log_2 p(m_k) = 0$$

Pro předchozí příklad (tabulku) zřejmě platí:

$$p(\text{vysoký_risk}) = 6/14$$

$$p(\text{přiměřený_risk}) = 3/14$$

$$p(\text{nízký_risk}) = 5/14$$

$$E(\text{tabulka}) = -\frac{6}{14} \log_2 \left(\frac{6}{14} \right) - \frac{3}{14} \log_2 \left(\frac{3}{14} \right) - \frac{5}{14} \log_2 \left(\frac{5}{14} \right) = 1.531$$

Vlastnost V , která má k hodnot, rozděluje množinu trénovacích příkladů c do k podmnožin, z nichž každá obsahuje c_i příkladů. Informace potřebná k dokončení stromu, bude-li jeho kořenem vlastnost V (tj. entropie stromu s větvemi podle hodnot vlastnosti V), je dána vztahem

$$E(V) = \sum_{i=1}^k \frac{c_i}{c} E(c_i)$$

a odpovídající informační zisk pak vztahem

$$\text{zisk}(V) = E(c) - E(V)$$

Pro $V = \text{prijem} (<15, 15-35, >35)$:

$c1 = \{1, 4, 7, 11\}$, $c2 = \{2, 3, 12, 14\}$, $c3 = \{5, 6, 8, 9, 10, 13\}$

$$E(\text{prijem}) = \frac{4}{14} \left(-\frac{4}{4} \log_2 \left(\frac{4}{4} \right) \right) + \frac{4}{14} \left(-2 \frac{2}{4} \log_2 \left(\frac{2}{4} \right) \right) + \\ + \frac{6}{14} \left(-\frac{5}{6} \log_2 \left(\frac{5}{6} \right) - \frac{1}{6} \log_2 \left(\frac{1}{6} \right) \right) = 0.564$$

a tedy

$$\text{zisk}(\text{prijem}) = E(\text{tabulka}) - E(\text{prijem}) = \\ = 1.531 - 0.565 = 0.966$$

Pro $V = \text{historie úvěrů}$ (neznámá, špatná, dobrá):

$$c1 = \{2, 3, 4, 5, 6\}, c2 = \{1, 7, 8, 14\}, c3 = \{9, 10, 11, 12, 13\}$$

$$\begin{aligned} E(\text{historie}_{\text{uveru}}) &= \frac{5}{14} \left(-2 \frac{2}{5} \log_2 \left(\frac{2}{5} \right) - \frac{1}{5} \log_2 \left(\frac{1}{5} \right) \right) + \\ &+ \frac{4}{14} \left(-\frac{3}{4} \log_2 \left(\frac{3}{4} \right) - \frac{1}{4} \log_2 \left(\frac{1}{4} \right) \right) + \\ &+ \frac{5}{14} \left(-\frac{3}{5} \log_2 \left(\frac{3}{5} \right) - 2 \frac{1}{5} \log_2 \left(\frac{1}{5} \right) \right) = 1.265 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{zisk}(\text{historie}_{\text{uveru}}) &= E(\text{tabulka}) - E(\text{historie}_{\text{uveru}}) = \\ &= 1.531 - 1.265 = 0.266 \end{aligned}$$

Informační zisk pro zbývající vlastnosti:

$$zisk(dluh) = 0.063$$

$$zisk(ruceni) = 0.206$$

Nejvyšší informační zisk má rozvětvení podle hodnot vlastnosti *prijem*.

Pro větev *prijem* < 15 ($c = \{1,4,7,11\} \Rightarrow$ hotovo ($E(c) = 0$))

Pro větev *prijem* = 15 – 35 ($c = \{2,3,12,14\} \Rightarrow E(c) = 1$):

$V = \textit{historie_uveru}$ (neznámá, dobrá, špatná):

$c_1 = \{2,3\}$, $c_2 = \{12\}$, $c_3 = \{14\}$, $\textit{zisk} = 0.500$

$V = \textit{dluh}$ (vysoký, nízký)

$c_1 = \{2,12,14\}$, $c_2 = \{3\}$ $\textit{zisk} = 0.311$

$V = \textit{ruceni}$ (adekvátní, žádné):

$c_1 = \{\}$, $c_2 = \{2,3,12,14\}$ $\textit{zisk} = 0$

Nejvyšší informační zisk má rozvětvení podle hodnot vlastnosti *historie_uveru*.

Pro větev $prijem > 35$ ($c = \{5,6,8,9,10,13\} \Rightarrow E(c) = 0.65$):

$V = historie_uveru$ (neznámá, dobrá, špatná):

$c_1 = \{5,6\}$, $c_2 = \{9,10,13\}$, $c_3 = \{8\}$, $zisk = 0.650$

$V = dluh$ (vysoký, nízký)

$c_1 = \{10,13\}$, $c_2 = \{5,6,8,9\}$ $zisk = 0.109$

$V = ruceni$ (adekvátní, žádné):

$c_1 = \{6,8,10\}$, $c_2 = \{5,9,13\}$ $zisk = 0.191$

Nejvyšší informační zisk má opět rozvětvení podle hodnot vlastnosti *historie_uveru*.

Pro větev $prijem = 15 - 35$, $historie_uveru = \text{špatná}$
($c = \{14\} \Rightarrow \text{hotovo } (E(c) = 0)$)

Pro větev $prijem = 15 - 35$, $historie_uveru = \text{dobrá}$
($c = \{12\} \Rightarrow \text{hotovo } (E(c) = 0)$)

Pro větev $prijem = 15 - 35$, $historie_uveru = \text{neznámá}$
($c = \{2,3\} \Rightarrow E(c) = 1$):

$V = \text{dluh}$ (vysoký, nízký)

$c_1 = \{2\}$, $c_2 = \{3\}$ $zisk = 1$

$V = \text{ruceni}$ (adekvátní, žádné):

$c_1 = \{\}$, $c_2 = \{2,3\}$ $zisk = 0$

Nejvyšší informační zisk má rozvětvení podle hodnot vlastnosti *dluh*.

Pro větev $prijem > 35$, $historie_uveru = \text{špatná}$

$(c = \{8\} \Rightarrow \text{hotovo } (E(c) = 0))$

Pro větev $prijem > 35$, $historie_uveru = \text{dobrá}$

$(c = \{9,10,13\} \Rightarrow \text{hotovo } (E(c) = 0))$

Pro větev $prijem > 35$, $historie_uveru = \text{neznámá}$

$(c = \{5,6\} \Rightarrow \text{hotovo } (E(c) = 0))$

Pro větev $prijem = 15 - 35$, $historie_uveru = \text{neznámá}$, $dluh = \text{vysoký}$

$(c = \{2\} \Rightarrow \text{hotovo } (E(c) = 0))$

Pro větev $prijem = 15 - 35$, $historie_uveru = \text{neznámá}$, $dluh = \text{nízký}$

$(c = \{3\} \Rightarrow \text{hotovo } (E(c) = 0))$

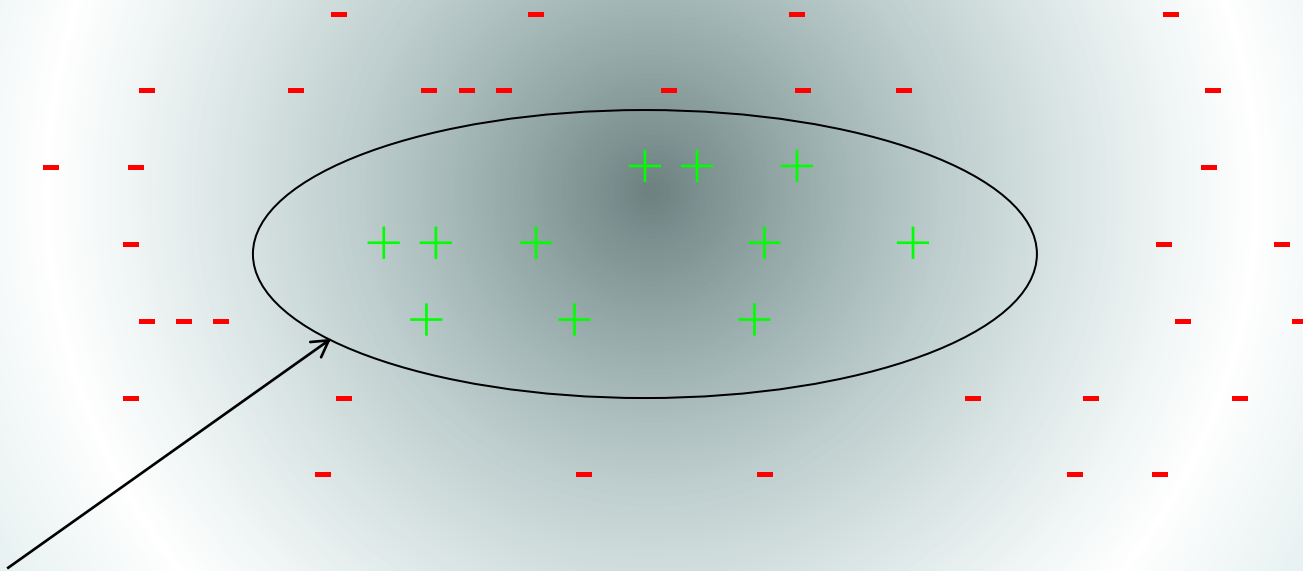
Vytvořený strom lze snadno převést na pravidla:

1. Má-li žadatel příjem nižší než 15 tis. Kč, je risk úvěru vysoký.
2. Má-li žadatel příjem mezi 15 až 35 tis. Kč, pak
 - a) je-li historie splácení jeho úvěrů špatná, je risk úvěru vysoký.
 - b) je-li historie splácení jeho úvěrů dobrá, je risk úvěru přiměřený.
 - c) je-li historie splácení jeho úvěrů neznámá, pak
 - je-li jeho dluh vysoký, je risk úvěru vysoký.
 - je-li jeho dluh nízký, je risk úvěru přiměřený.
3. Má-li žadatel příjem vyšší než 35 tis. Kč, pak
 - a) je-li historie splácení jeho úvěrů špatná, je risk úvěru přiměřený.
 - b) je-li historie splácení jeho úvěrů dobrá, je risk úvěru nízký.
 - c) je-li historie splácení jeho úvěrů neznámá, je risk úvěru nízký.

Hledání prostoru verzí

Podobně jako u rozhodovacích stromů, jde opět o učení na základě příkladů.

Prostor hypotéz/pojmů (kladné příklady + , záporné příklady -):

Prostor verzí: Množina hypotéz, které akceptují všechny pozitivní příklady a které vylučují záporné příklady.

Příklad: Uvažujme pojmy se třemi atributy (velikost, barva, tvar), které mohou nabývat hodnot:

Velikost = {malá, velká}

Barva = {červená, bílá, modrá}

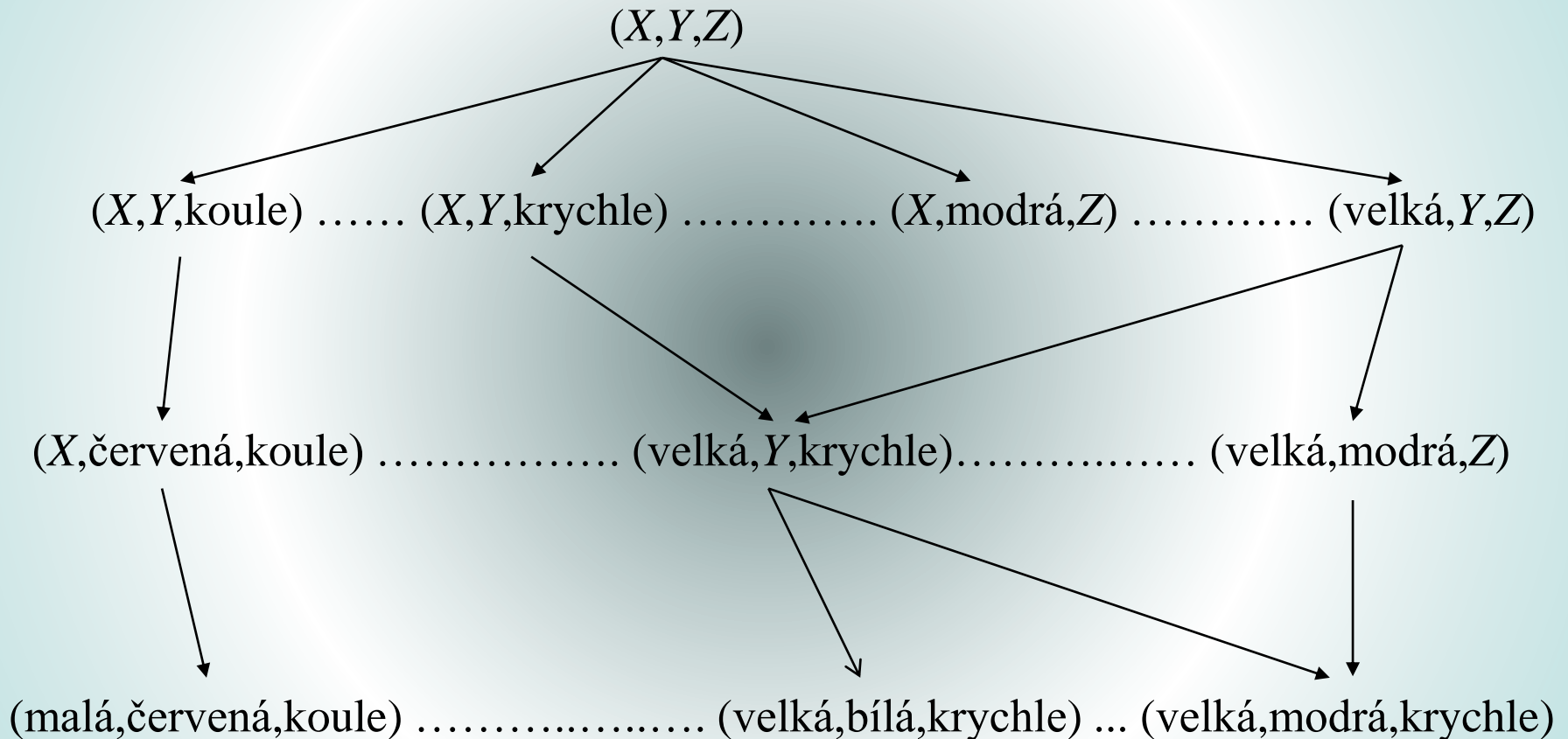
Tvar = {koule, kvádr, krychle}

Prostor hypotéz obsahuje v tomto případě celkem 18 specifických pojmů (každý atribut má přiřazenu konkrétní hodnotu) a 30 obecnějších hypotéz (kdy hodnotou některého atributu je proměnná, resp. kdy hodnotou některých atributů jsou proměnné) – viz následující snímek.

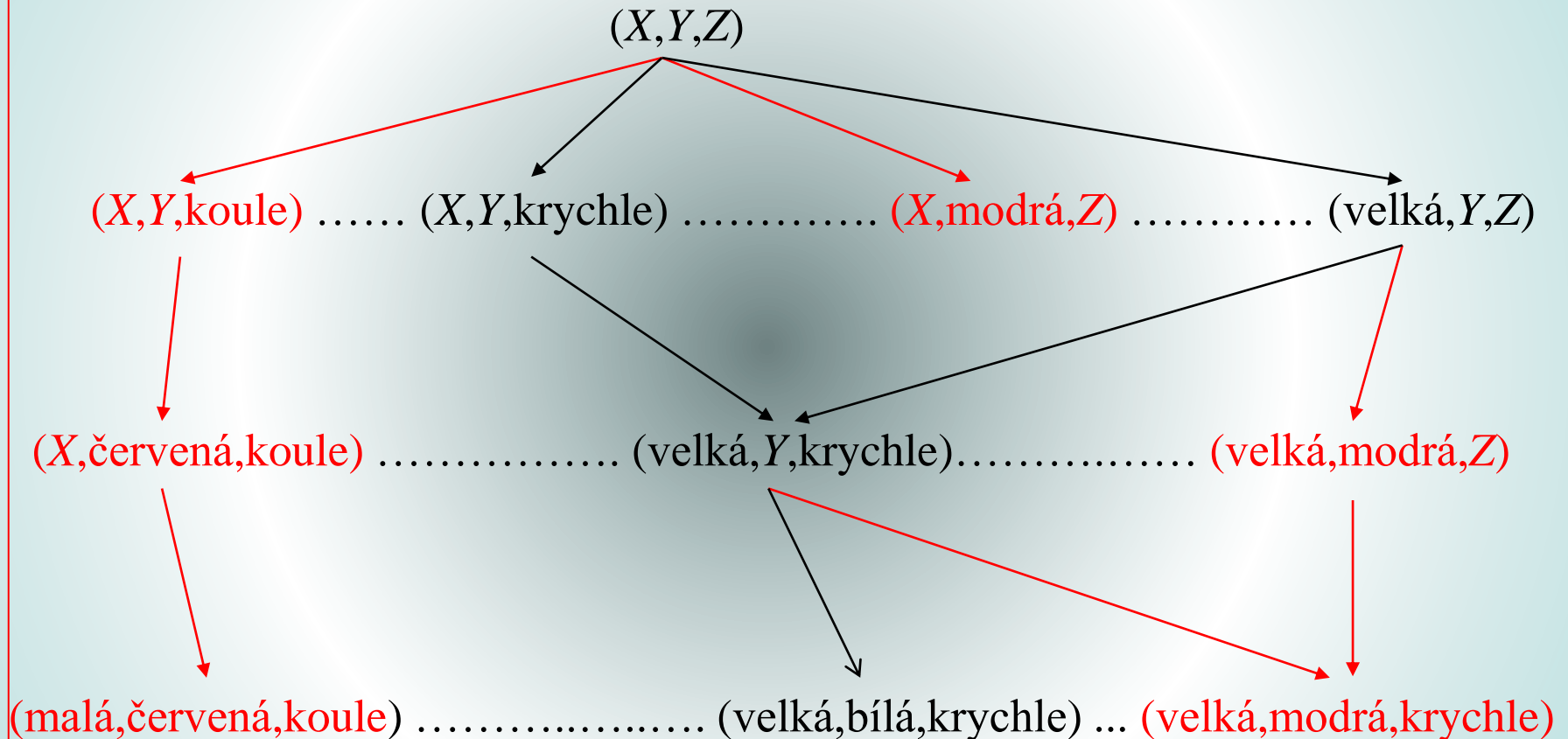
Při hledání prostoru verzí se pak používají dvě operace:

- Zobecňování (nahrazení konstanty proměnnou)
- Specializace (nahrazení proměnné konstantou)

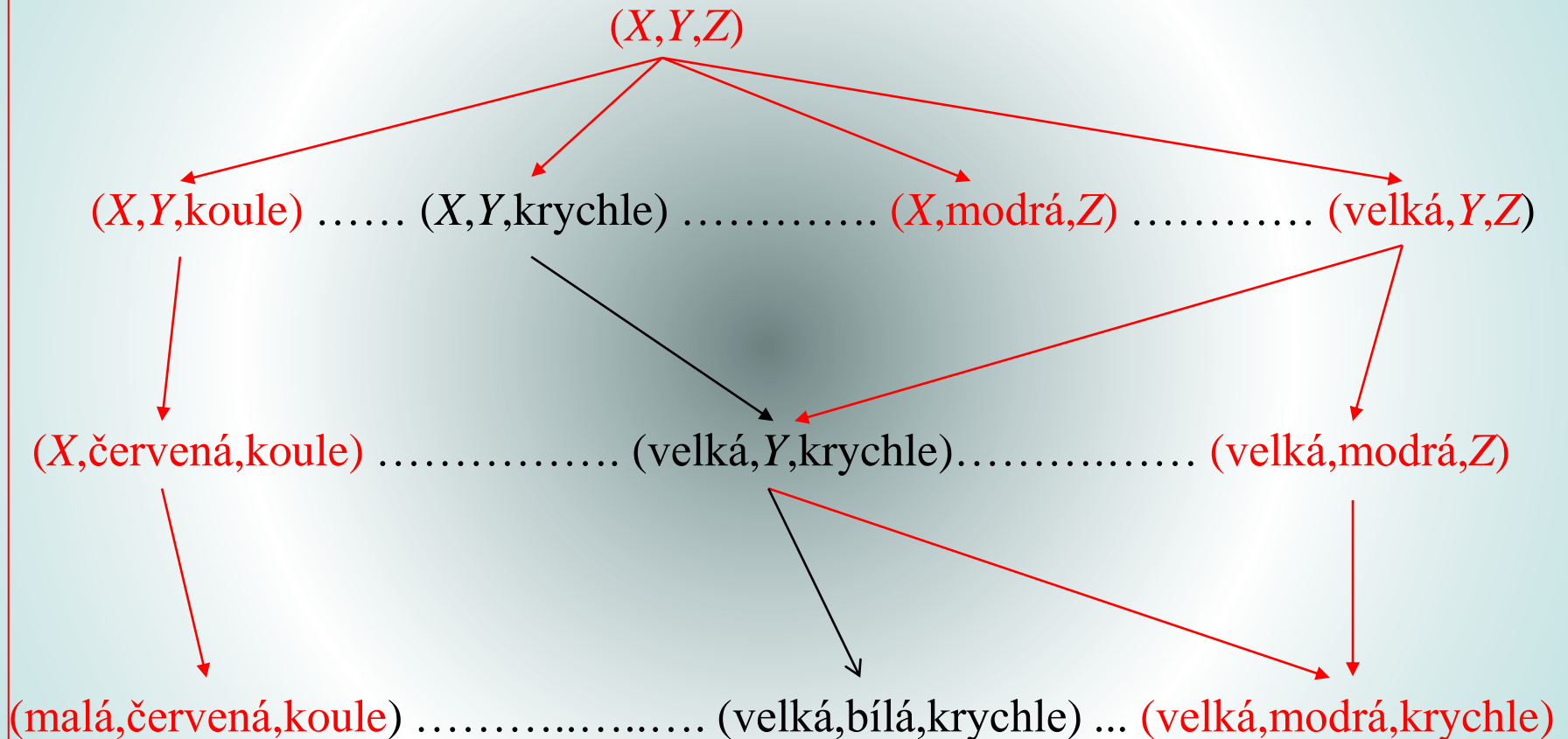
Prostor všech možných hypotéz pro daný příklad (od nejobecnějšího po nejvíce specifické pojmy):

Po pozitivním příkladu, například (velká,bílá,krychle) pak prostor hypotéz/verzí musí být redukován na:

a po následujícím negativním příkladu, například (velká,bílá,koule) pak musí být tento prostor dále redukován na:

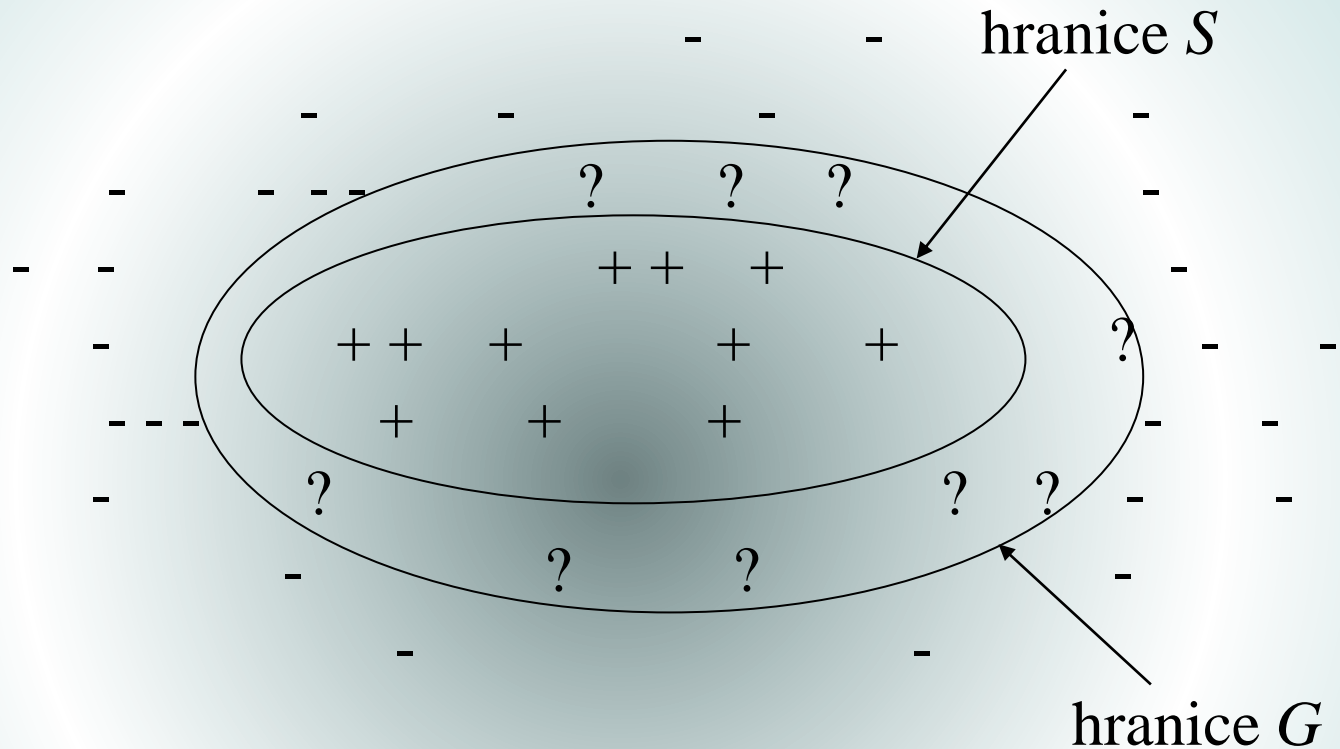
K požadované redukci prostoru verzí lze použít několik přístupů, nejznámější z nich je tzv. algoritmus eliminace kandidátů.

Algoritmus Candidate eliminations

- Vytvořte dvě množiny G (General) a S (Specific), do množiny G vložte nejobecnější hypotézu a do množiny S první kladný příklad.
- Pro každý další příklad p z trénovací množiny:
 - je-li p kladným příkladem, pak
 - z množiny G odstraňte všechny hypotézy, které nelze unifikovat s příkladem p ,
 - všechny hypotézy v množině S , které nelze unifikovat s příkladem p , nahraďte jejich nejvíce specifickými zobecněními, které lze unifikovat s příkladem p ,
 - odstraňte z množiny S všechny hypotézy, které jsou:
 - obecnější než jiné hypotézy v této množině,
 - obecnější než nějaké hypotézy v množině G .

- je-li p záporným příkladem pak
 - pokud lze příklad p unifikovat s nějakou hypotézou v množině S , pak tuto hypotézu z množiny S odstraňte,
 - každou hypotézu v množině G , kterou lze unifikovat s příkladem p , nahraďte jejími nejvíce zobecněnými specializacemi, které nelze unifikovat s příkladem p ,
 - odstraňte z množiny G všechny hypotézy, které jsou:
 - více specifické, než jiné hypotézy v množině G ,
 - více specifické, než nějaké hypotézy v množině S .
- jestliže $G = S$ a obě množiny přitom obsahují jedinou/stejnou hypotézu, pak algoritmus našel pojem, který je konzistentní se všemi příklady a končí úspěchem (výsledkem učení je právě tento pojem).

Význam S a G :

Každý pojem, který by byl obecnější než nějaký pojem v G , by zahrnoval některé negativní příklady,
každý pojem, který by byl specifitější než nějaký pojem v S , by vylučoval některé pozitivní příklady.

Konkrétní příklad:

Trénovací množina příkladů pro pojem *míč*
(kladné příklady / záporné příklady):

1. (malá, červená, koule)
2. (malá, modrá, kvádr)
3. (velká, červená, koule)
4. (velká, červená, krychle)
5. (malá, modrá, koule)
6. (malá, bílá, kvádr)

Candidate elimination:

1. (malá,červená,koule)

$$G = \{(X,Y,Z)\}$$

$$S = \{(malá,červená,koule)\}$$

2. (malá,modrá,kvádr)

$$G = \{(velká,Y,Z), (X,červená,Z), (X,bílá,Z), (X,Y,koule), (X,Y,krychle)\}$$

3. (velká,červená,koule)

$$G = \{(X,červená,Z), (X,Y,koule)\}$$

$$S = \{(X,červená,koule)\}$$

4. (velká,červená,krychle)

$$G = \{(malá,červená,Z), (X,červená,kvádr), (X,červená,koule), (X,Y,koule)\} \Rightarrow$$

$$G = \{(malá,červená,Z), (X,červená,kvádr), (X,Y,koule)\}$$

5. (malá,modrá,koule)

$$S = \{(X,Y,koule)\}$$

$$G = \{(X,Y,koule)\}$$

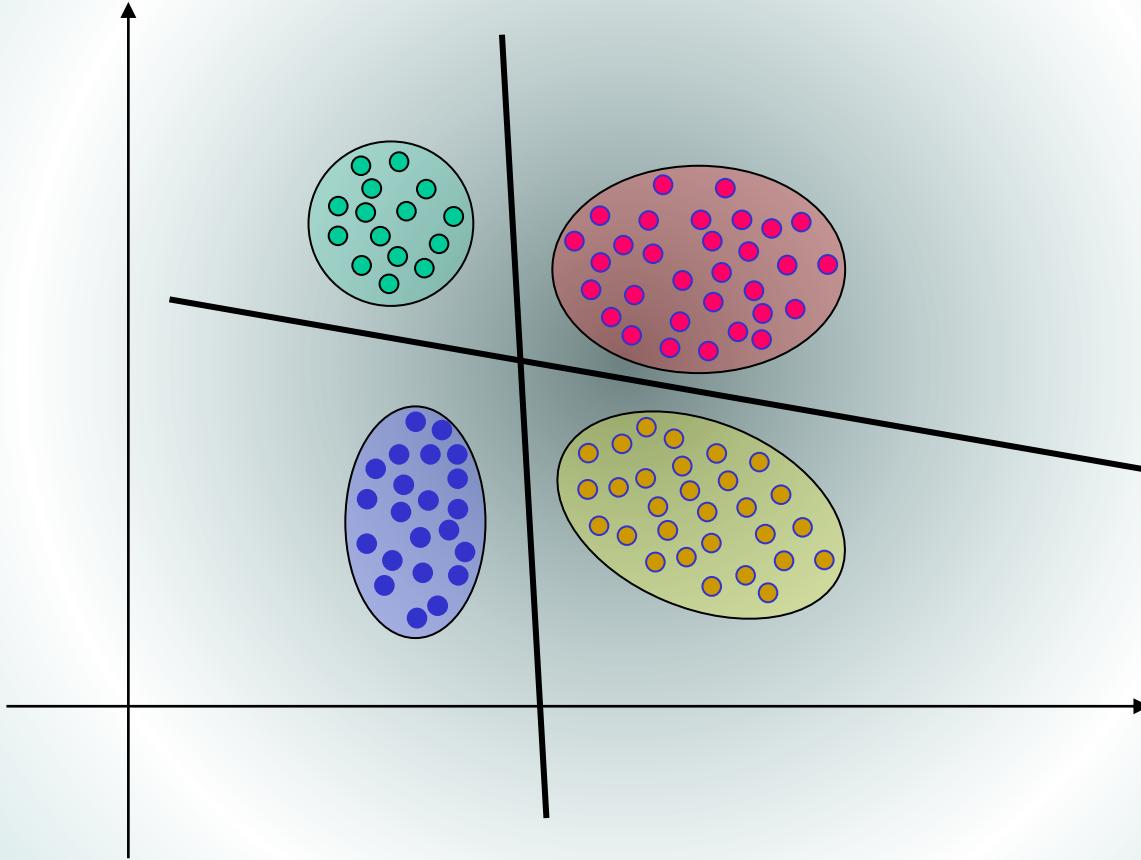
6. (malá,bílá,kvádr)

$$S = \{(X,Y,koule)\}$$

$$G = \{(X,Y,koule)\}$$

$S = G$ a obě množiny obsahují jedinou hypotézu $(X,Y,koule) \Rightarrow$ míč se nepozná podle velikosti, ani barvy, ale tvarem musí být kulatý.

Učení bez učitele (unsupervised learning)

Shlukování (clustering)

Existuje řada různých algoritmů, nejznámější z nich je algoritmus *k – means clustering* (shlukování do k shluků).

Algoritmus je založen na předpokladu, že n -rozměrné vektory $\vec{x} = (x_1, x_2, \dots, x_n)$, resp. koncové body těchto vektorů, tvoří v n -rozměrném prostoru shluky a že každý shluk i je reprezentován prototypem (vektorem „těžiště“ shluku) \vec{w}_i .

Algoritmus dále předpokládá, že do k shluků má rozdělit p vektorů z trénovací množiny $T = \{\vec{x}_1, \vec{x}_2, \dots, \vec{x}_p\}$.

Pozn.: Na výsledek učení má vliv použitá metrika – Euklidovská, Hammingova, atd.

Algoritmus k – means clustering

1. Inicializujte k prototypů \vec{w}_j (použijte například náhodně vybrané, ale různé vektory \vec{x}_p z trénovací množiny P vektorů, tj. $\vec{w}_j = \vec{x}_p, j \in \langle 1, k \rangle, p \in \langle 1, P \rangle$).
2. Každý vektor \vec{x}_p z trénovací množiny přiřad'te do shluku $C_j, j \in \langle 1, k \rangle$, jehož prototyp \vec{w}_j má od vektoru \vec{x}_p nejmenší vzdálenost, tj.

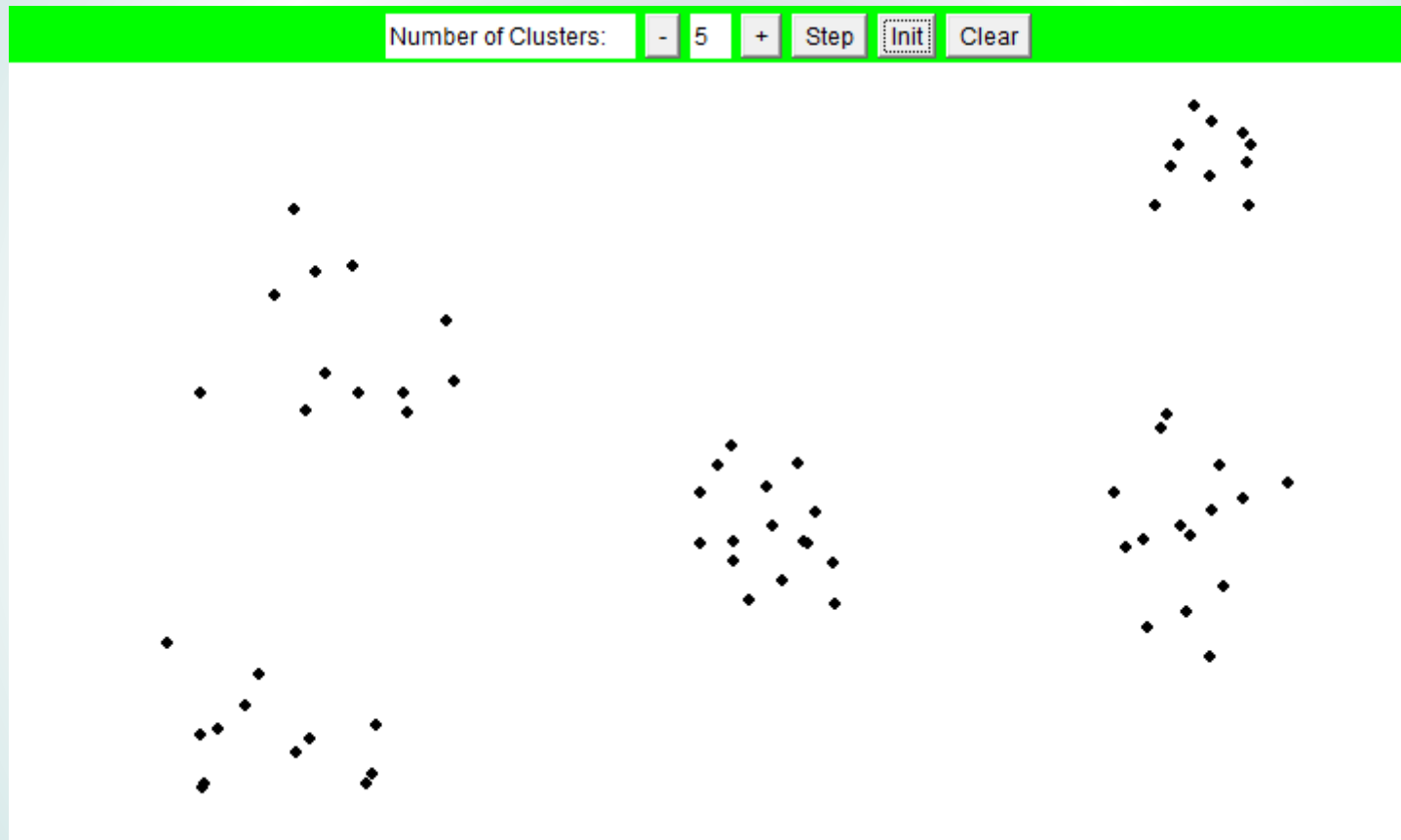
$$|\vec{x}_p - \vec{w}_j| \leq |\vec{x}_p - \vec{w}_i| \quad i \in \langle 1, k \rangle$$

3. Pro každý shluk $C_j, j \in \langle 1, k \rangle$ přepočítejte prototyp \vec{w}_j tak, aby byl těžištěm koncových bodů všech vektorů, které jsou k tomuto shluku právě přiřazené (necht' n_j je počet těchto vektorů):

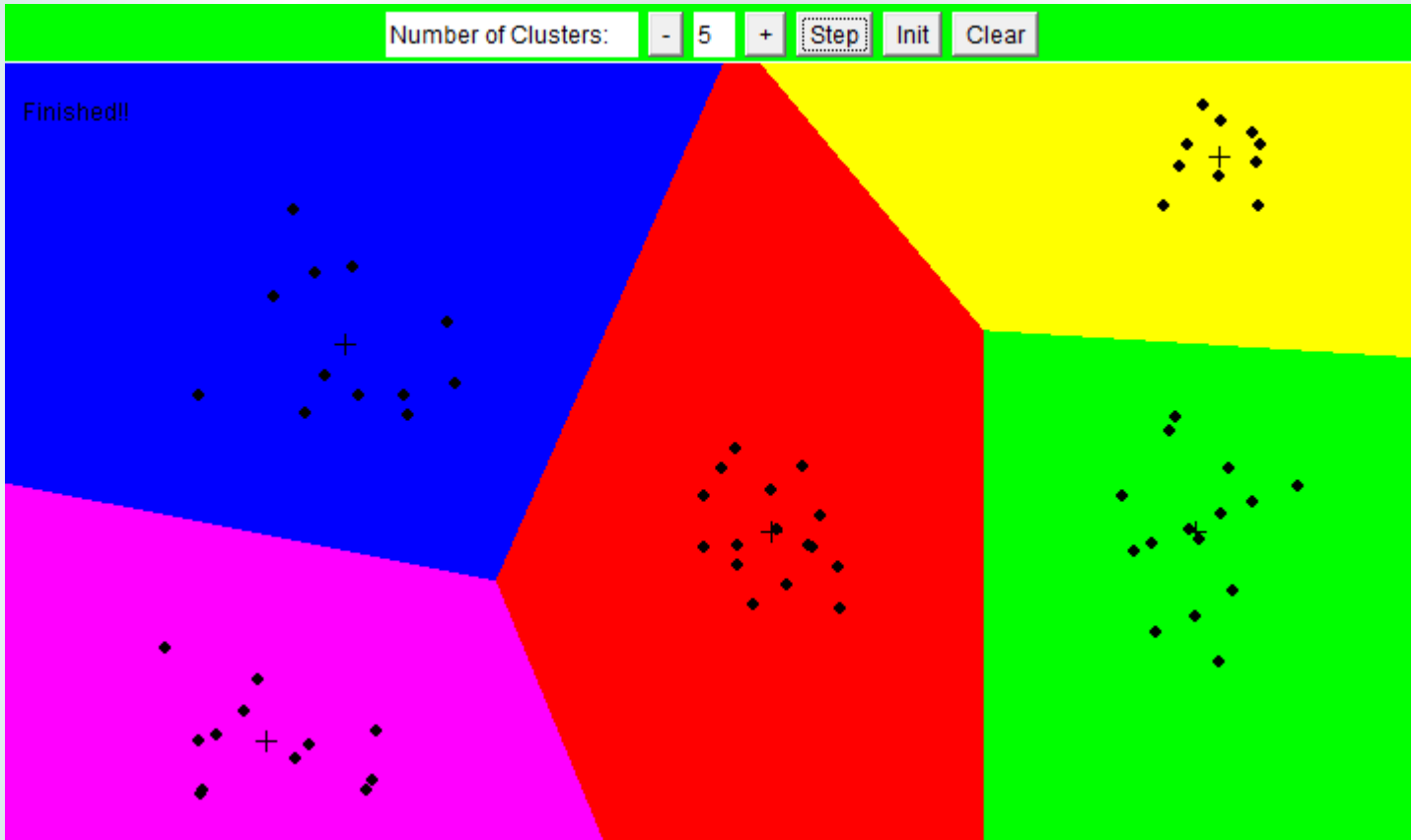
$$\vec{w}_j = \frac{\sum_{\vec{x}_i \in C_j} \vec{x}_i}{n_j}$$

5. Pokud byl některý vektor přeřazen k jinému shluku, vraťte se na bod 2, jinak činnost algoritmu ukončete.

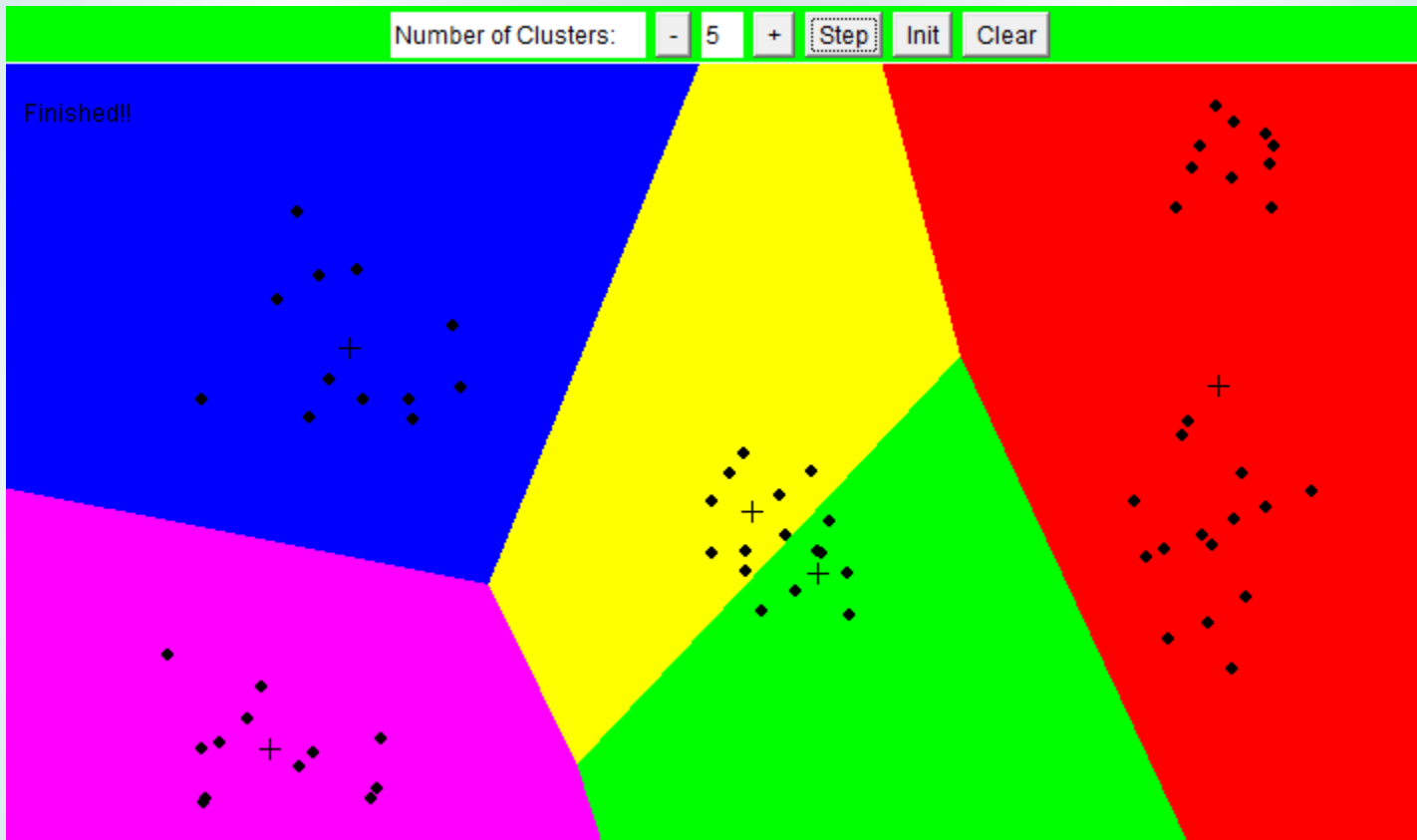
Příklad:

Výsledek získaný metodou k-means:

Nevhodně zvolené počáteční prototypy mohou vést k jiným a ne zcela očekávaným výsledkům:

Možné rozdění do menšího požadovaného počtu shluků:

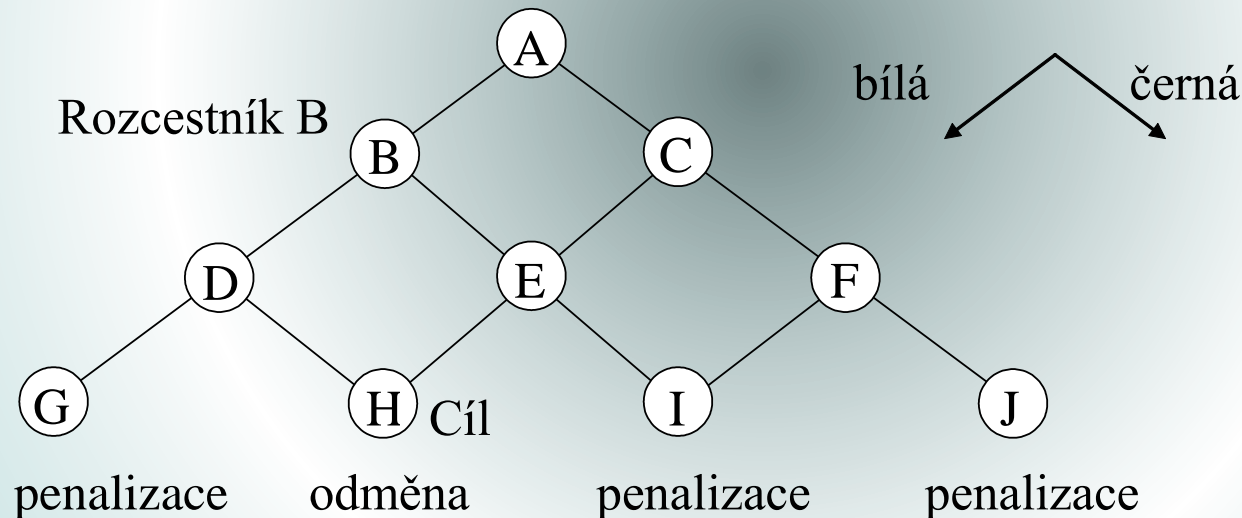
Posilované/motivované učení (reinforcement learning)

- Policy-only learning
- TD – learning (Temporal Difference learning)
- Q – learning (Quality learning)

Agent ohodnocuje své akce na základě penalizací či odměn v koncových stavech, resp. na základě svých ocenění stavů/akcí získaných vlastními předchozími zkušenostmi.

Policy-only learning

Uvažujme nejprve jednoduchý graf, ve kterém z každého uzlu vedou maximálně dvě cesty a hledejme (optimální) cestu z počátečního do cílového uzlu. Každý rozcestník (signpost) obsahuje schránku/box s černými a bílými kameny, které se využívají k určení směru cesty:

- Na začátku učení obsahuje schránka každého rozcestníku stejný počet černých a bílých kamenů ($N_{bílé} = N_{černé}$).
- V průběhu učení jsou pravděpodobnosti pohybu agenta na každém rozcestníku dány výrazy:

$$p_{vlevo} = \frac{N_{bílé}}{N_{bílé} + N_{černé}}$$

$$p_{vpravo} = \frac{N_{černé}}{N_{bílé} + N_{černé}}$$

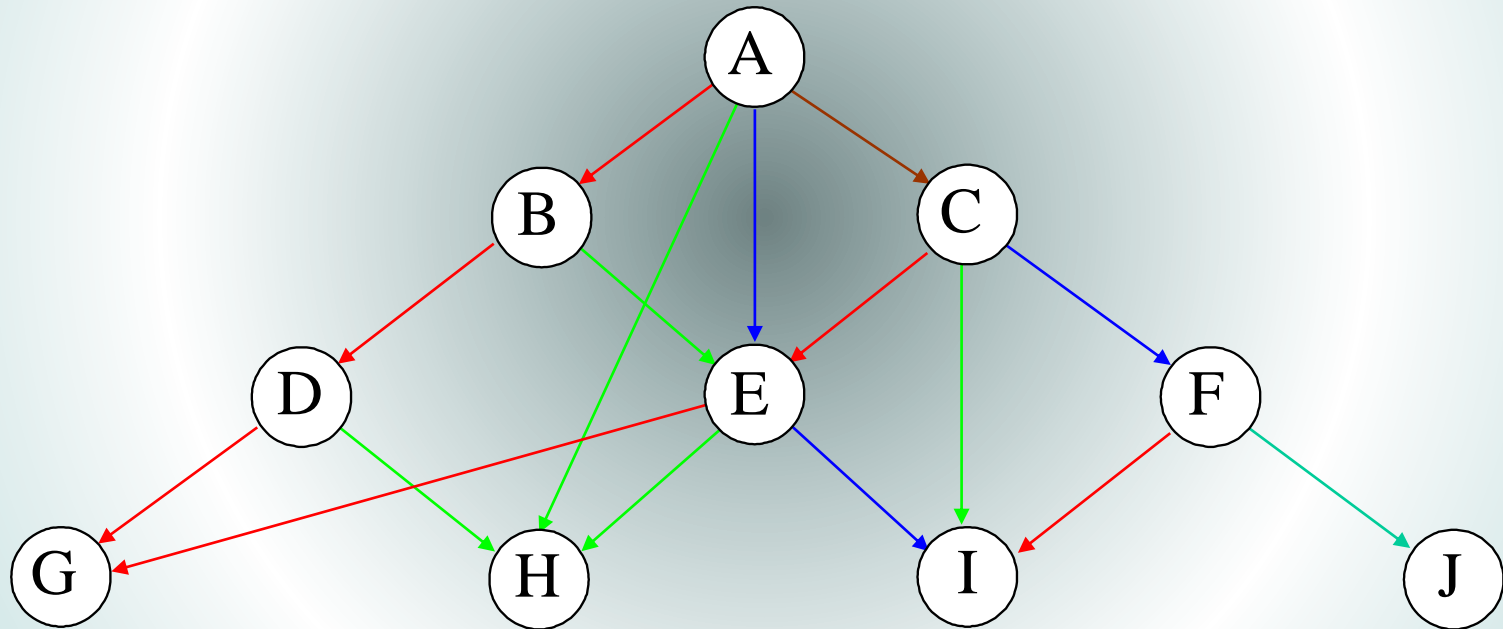
- Vyhodnocení cesty a odměna/penalizace:

Cesta vedla do cíle H \Rightarrow odměna (přidání kamenů odpovídajících barev do boxů všech rozcestníků na příslušné cestě)

Cesta vedla do G, I, J \Rightarrow penalizace (odebrání kamenů odpovídajících barev z boxů všech rozcestníků na příslušné cestě)

Pravděpodobnost výběru optimální cesty do H se zvyšuje, pravděpodobnost výběru ostatních cest se snižuje !!!

Rozšíření popsaného principu posilovaného učení na problémy s více možnými cestami je snadné – použijí se pouze různobarevné kameny. Barvy mohou být zcela libovolné, musí však být jednoznačně přiřazeny k některé výchozí hraně každého uzlu):

Metoda Policy-only je sice jednoduchá, ale její použití může vést k několika problémům:

- V případě obecného grafu, kdy se lze vracet do již dříve vyšetřovaných uzlů, je nutné těmto „návratům“ zabránit.
- Ohodnocení rozcestníků se mění až při dosažení koncových stavů (těmito jsou obecně i konce slepých cest).
- Stejnými vahami se ohodnocují všechny akce provedené na jedné cestě, přičemž správná ohodnocení mohou být značně rozdílná.
- V paměti se musí ukládat úplné cesty, což může být u rozsáhlých úloh problematické.

TD learning

Metoda postupně ohodnocuje během náhodné procházky jednotlivé stavy s (**stav s je vždy bezprostředním předchůdcem aktuálního stavu s'**) pomocí vztahu:

$$U^\pi(s) = U^\pi(s) + \alpha(r(s) + \gamma U^\pi(s') - U^\pi(s)),$$

kde značí:

$U^\pi(s)$ ohodnocení (*utility*) stavu s při použití strategie pohybu π (ze stavu s do stavu s').

$r(s)$ odměnu (*reward*) za dosažení stavu s .

γ koeficient určující vliv ohodnocení stavu s' na ohodnocení předcházejícího stavu s .

α koeficient učení, jehož hodnota může klesat s počtem průchodů stavem s .

Algoritmus TD learning

1. Zvolte hodnoty koeficientů α a γ ($0 < \alpha \leq 1$; $0 < \gamma \leq 1$) a vynulujte ohodnocení $U^\pi(s)$ všech stavů. Dále vynulujte počítadlo procházek $p = 0$ a nastavte jejich maximální počet p_{max} . Nastavte $start \rightarrow s$.
2. Generujte nový stav s' s použitím strategie π .
3. Je-li stav s' cílovým stavem, pak mu přiřad'te hodnotu $U^\pi(s') = r(s')$.
4. Vypočítejte novou hodnotu stavu pomocí vztahu:
$$U^\pi(s) = U^\pi(s) + \alpha(r(s) + \gamma U^\pi(s') - U^\pi(s))$$
5. Je-li stav s' cílovým stavem, pak $p+1 \rightarrow p$, $start \rightarrow s$, jinak $s' \rightarrow s$.
6. Je-li $p < p_{max}$, pak se vraťte na bod 2.

Příklad:

1			
2			
3			
	1	2	3

Nechť $r(3,2) = -1$ (penalizace v nežádoucím cíli), $r(3,3) = 1$ (odměna v žádoucím cíli) a všechna ostatní $r(i,j) = 0$.

Jednotlivé náhodné procházky mohou startovat odkudkoliv, pro jednoduchost předpokládejme, že všechny budou startovat ze stavu $(1,1)$. Dále necht' $\gamma = 0.9$ a $\alpha = 0.1$.

Uvažujme následujících pět náhodných procházek:

1. $(1,1) \rightarrow (1,2) \rightarrow (1,3) \rightarrow (2,3) \rightarrow (3,3)$
2. $(1,1) \rightarrow (1,2) \rightarrow (2,2) \rightarrow (1,2) \rightarrow (1,3) \rightarrow (2,3) \rightarrow (3,3)$
3. $(1,1) \rightarrow (2,1) \rightarrow (1,1) \rightarrow (1,2) \rightarrow (1,3) \rightarrow (2,3) \rightarrow (3,3)$
4. $(1,1) \rightarrow (2,1) \rightarrow (3,1) \rightarrow (3,2)$
5. $(1,1) \rightarrow (2,1) \rightarrow (2,2) \rightarrow (3,2)$

Nejprve se všechna ohodnocení $U(i,j)$ vynulují.

První náhodná procházka $(1,1) \rightarrow (1,2) \rightarrow (1,3) \rightarrow (2,3) \rightarrow (3,3)$:

$$U(1,1) = U(1,1) + \alpha \cdot (r(1,1) + \gamma \cdot U(1,2) - U(1,1)) = 0$$

$$U(1,2) = U(1,2) + \alpha \cdot (r(1,2) + \gamma \cdot U(1,3) - U(1,2)) = 0$$

$$U(1,3) = U(1,3) + \alpha \cdot (r(1,3) + \gamma \cdot U(2,3) - U(1,3)) = 0$$

$$U(2,3) = U(2,3) + \alpha \cdot (r(2,3) + \gamma \cdot U(3,3) - U(2,3)) = \\ = 0 + 0.1 \cdot (0 + 0.9 \cdot 1 - 0) = 0.09; \quad U(3,3) = r(3,3) = 1 \text{ (cílový stav)}$$

1	0	0	0
2	0	0	0.09
3	0	0	1
	1	2	3

Při druhé náhodné procházce $(1,1) \rightarrow (1,2) \rightarrow (2,2) \rightarrow (1,2) \rightarrow (1,3) \rightarrow (2,3) \rightarrow (3,3)$ se změní pouze ohodnocení stavů $(1,3)$ a $(2,3)$:

$$U(1,1) = U(1,1) + \alpha \cdot (r(1,1) + \gamma \cdot U(1,2) - U(1,1)) = 0$$

$$U(1,2) = U(1,2) + \alpha \cdot (r(1,2) + \gamma \cdot U(2,2) - U(1,2)) = 0$$

$$U(2,2) = U(2,2) + \alpha \cdot (r(2,2) + \gamma \cdot U(1,2) - U(2,2)) = 0$$

$$U(1,2) = U(1,2) + \alpha \cdot (r(1,2) + \gamma \cdot U(1,3) - U(1,2)) = 0$$

$$\begin{aligned} U(1,3) &= U(1,3) + \alpha \cdot (r(1,3) + \gamma \cdot U(2,3) - U(1,3)) = \\ &= 0 + 0.1 \cdot (0 + 0.9 \cdot 0.09 - 0) = 0.0081 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} U(2,3) &= U(2,3) + \alpha \cdot (r(2,3) + \gamma \cdot U(3,3) - U(2,3)) = \\ &= 0.09 + 0.1 \cdot (0 + 0.9 \cdot 1 - 0.09) = 0.171 \end{aligned}$$

1	0	0	0.0081
2	0	0	0.171
3	0	0	1
	1	2	3

Při třetí náhodné procházce $(1,1) \rightarrow (2,1) \rightarrow (1,1) \rightarrow (1,2) \rightarrow (1,3) \rightarrow (2,3) \rightarrow (3,3)$ se změní ohodnocení stavů $(1,2)$, $(1,3)$ a $(2,3)$:

$$U(1,1) = U(1,1) + \alpha \cdot (r(1,1) + \gamma \cdot U(2,1) - U(1,1)) = 0$$

$$U(2,1) = U(2,1) + \alpha \cdot (r(2,1) + \gamma \cdot U(1,1) - U(2,1)) = 0$$

$$U(1,1) = U(1,1) + \alpha \cdot (r(1,1) + \gamma \cdot U(1,2) - U(1,1)) = 0$$

$$\begin{aligned} U(1,2) &= U(1,2) + \alpha \cdot (r(1,2) + \gamma \cdot U(1,3) - U(1,2)) = \\ &= 0 + 0.1 \cdot (0 + 0.9 \cdot 0.0081 - 0) = 0.000729 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} U(1,3) &= U(1,3) + 0.1 \cdot (r(1,3) + 0.9 \cdot U(2,3) - U(1,3)) = \\ &= 0.0081 + 0.1 \cdot (0 + 0.9 \cdot 0.171 - 0.0081) = \\ &= 0.002268 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} U(2,3) &= U(2,3) + 0.1 \cdot (r(2,3) + 0.9 \cdot U(3,3) \\ &\quad - U(2,3)) = \\ &= 0.171 + 0.1 \cdot (0 + 0.9 \cdot 1 - 0.171) = \\ &= 0.2439 \end{aligned}$$

1	0	0.000729	0.002268
2	0	0	0.2439
3	0	0	1
	1	2	3

Při čtvrté náhodné procházce $(1,1) \rightarrow (2,1) \rightarrow (3,1) \rightarrow (3,2)$ se změní ohodnocení stavů $(3,2)$ a $(3,1)$:

$$U(1,1) = U(1,1) + \alpha \cdot (r(1,1) + \gamma \cdot U(2,1) - U(1,1)) = 0$$

$$U(2,1) = U(2,1) + \alpha \cdot (r(2,1) + \gamma \cdot U(3,1) - U(2,1)) = 0$$

$$U(3,2) = r(3,2) = -1;$$

$$\begin{aligned} U(3,1) &= U(3,1) + \alpha \cdot (r(3,1) + \gamma \cdot U(3,2) - U(1,3)) = \\ &= 0 + 0.1 \cdot (0 + 0.9 \cdot (-1) - 0) = -0.09 \end{aligned}$$

1	0	0.000729	0.002268
2	0	0	0.2439
3	-0.09	-1	1
	1	2	3

Při páté náhodné procházce $(1,1) \rightarrow (1,2) \rightarrow (2,2) \rightarrow (3,2)$ se změní ohodnocení stavů $(1,1)$, $(1,2)$ a $(2,2)$:

$$\begin{aligned} U(1,1) &= U(1,1) + \alpha \cdot (r(1,1) + \gamma \cdot U(1,2) - U(1,1)) = \\ &= 0 + 0.1 \cdot (0 + 0.9 \cdot 0.000729 - 0) = 0.00006561 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} U(1,2) &= U(1,2) + \alpha \cdot (r(1,2) + \gamma \cdot U(2,2) - U(1,2)) = \\ &= 0.000729 + 0.1 \cdot (0 + 0.9 \cdot 0 - 0.000729) = 0.0006561 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} U(2,2) &= U(2,2) + \alpha \cdot (r(2,2) + \gamma \cdot U(3,2) - U(2,2)) = \\ &= 0 + 0.1 \cdot (0 + 0.9 \cdot (-1) - 0) = -0.09 \end{aligned}$$

1	0,00006561	0.0006561	0.002268
2	0	-0,09	0.2439
3	-0.09	-1	1
	1	2	3

Po naučení se pak přechází z libovolného (necílového) stavu do jeho sousedního stavu, který má nejvyšší hodnotu (ale alespoň stejnou hodnotu jako tento stav).

Problém může nastat v případě, kdy stav s penalizací je snadněji dosažitelný, než stav s odměnou. Pak může dojít k takovému ohodnocení jednotlivých stavů, že z některého stavu není dosažitelný žádný jiný stav s vyšším ohodnocením.

Například předchozí problém po 1000 náhodných procházkách může vést k ohodnocení, kdy z počátečního stavu nelze přejít do žádného jiného stavu:

Pozn.: Tento problém se dá někdy odstranit zvýšením počtu procházek, nebo/a snížením koeficientu α .

1	-0.135254	-0.185655	-0.086196
2	-0.205577	-0.419297	0.231171
3	-0.220843	-1	1
	1	2	3

Pro porovnání stejný příklad, ale s překážkou mezi stavy (1,2) a (2,2). Příklad možného ohodnocení stavů po 1000 náhodných procházkách:

1	-0.097	-0.071	-0.045
2	-0.191	-0.384	0.046
3	-0.379	-1	1
	1	2	3

Žádný problém již nenastává a z libovolného stavu lze přejít přes stavy se zvyšujícím se ohodnocením až do žádoucího cílového stavu (tj. stavu s odměnou).

Q learning

Metoda je podobná metodě TD learning, místo hodnocení stavů však hodnotí akce v těchto stavech. K jejich hodnocení používá vztah:

$$Q(s, a) = Q(s, a) + \alpha (r(s) + \gamma \max_{a'} Q(s', a') - Q(s, a))$$

kde $Q(s, a)$ označuje ohodnocení akce a provedené ve stavu s a kde výraz

$$\max_{a'} Q(s', a')$$

označuje maximální hodnotu z ohodnocení všech akcí a' , které je možné provést ve stavu s' .

Význam ostatních symbolů je stejný jako u metody TD.

Algoritmus Q learning

1. Zvolte hodnoty koeficientů α a γ ($0 < \alpha \leq 1$; $0 < \gamma \leq 1$) a vynulujte ohodnocení $Q(s,a)$ všech akcí a ve všech stavech s . Dále vynulujte počítadlo procházek $p = 0$ a nastavte jejich maximální počet p_{max} . Nastavte $start \rightarrow s$.
2. Vyberte akci a , která povede k přechodu ze stavu s do stavu s' .
3. Je-li stav s' cílovým stavem, pak $Q(s,a) = r(s')$.
4. Jinak vypočítejte novou hodnotu akce a ve stavu s pomocí vztahu:
$$Q(s,a) = Q(s,a) + \alpha (r(s) + \gamma \max_{a'} Q(s',a') - Q(s,a))$$
5. Je-li stav s' cílovým stavem, pak $p+1 \rightarrow p$, $start \rightarrow s$, jinak $s' \rightarrow s$.
6. Je-li $p < p_{max}$, pak se vraťte na bod 2.

Dále uvažujme stejný příklad jako u metody TD v němž jsou k označení akcí a pro pohyby nahoru, doprava, dolů a doleva použity symboly L, U, R, D (Left, Up, Right, Down). Pro možnost srovnání předpokládejme stejné procházky a stejné koeficienty α a γ .

Nejprve se všechna ohodnocení $Q(s,a)$ vynulují.

Po první náhodné procházce $(1,1) \rightarrow (1,2) \rightarrow (1,3) \rightarrow (2,3) \rightarrow (3,3)$ se změní ohodnocení akce $Q((2,3),D)$, která vede do stavu $(3,3)$:

$$Q((2,3),D) = r(3,3) = 1$$

Po druhé náhodné procházce $(1,1) \rightarrow (1,2) \rightarrow (2,2) \rightarrow (1,2) \rightarrow (1,3) \rightarrow (2,3) \rightarrow (3,3)$ se změní ohodnocení akce $Q((1,3),D)$:

$$Q((1,3),D) = 0 + 0.1 \cdot (0 + 0.9 \cdot 1 - 0) = 0.09$$

Po třetí náhodné procházce $(1,1) \rightarrow (2,1) \rightarrow (1,1) \rightarrow (1,2) \rightarrow (1,3) \rightarrow (2,3) \rightarrow (3,3)$ se změní ohodnocení akcí $Q((1,2),R)$ a $Q((1,3),D)$:

$$Q((1,2),R) = 0 + 0.1 \cdot (0 + 0.9 \cdot 0.09 - 0) = 0.0081$$

$$Q((1,3),D) = 0.09 + 0.1 \cdot (0 + 0.9 \cdot 1 - 0.09) = 0.171$$

Po čtvrté náhodné procházce $(1,1) \rightarrow (2,1) \rightarrow (3,1) \rightarrow (3,2)$ se změní akce $Q((3,1),R)$, která vede do stavu $(3,2)$:

$$Q((3,1),R) = r(3,2) = -1$$

Po páté náhodné procházce $(1,1) \rightarrow (1,2) \rightarrow (2,2) \rightarrow (3,2)$ se změní ohodnocení akcí $Q((1,1),R)$ a $Q((2,2),D)$:

$$Q((1,1),R) = 0 + 0.1 \cdot (0 + 0.9 \cdot 0.0081 - 0) = 0.000729$$

$$Q((2,2),D) = r(3,2) = -1$$

Ohodnocení akcí po pěti předchozích procházkách:

1	0.000729 0	0 0	0.0081 0	0 0.171
2	0 0	0 -1	0 0	0 1
3	0 -1			
	1	2	3	

Po naučení se pak přechází z libovolného stavu do jeho sousedního stavu akcí, která má nejvyšší hodnotu.

Příklad možného ohodnocení akcií po 1000 náhodných procházkách:

1	0.729 0.686	0.656 0.810	0.724 0.815	0.710
2	0.695 0.758	0.729 0.682	0.717 0.900	0.810
3	0.786 -1			
	1	2	3	

K žádnému problému nedochází!